

PARTEA II.

VERBELE AUXILIARE ȘI REGULATE.

NOTE.

După *natura* lor, verbele italiene se împart în:

- a) *Auxiliare* (a avea, a fi);
- b) *Transitive* (a iubi, a lăuda, a vedea, etc.);
- c) *Intransitive* (a alerga, a dormi, a merge, etc.);
- d) *Reflexive* (a se plânge, a se căi, etc.);
- e) *Impersonale* (a ploua, a trebui, a fi cald, etc.).

După *forma*, verbele transitive se împart în:

- a) *Active* (a premia, a dojeni, etc.);
- b) *Passive* a fi premiat, a fi dojenit, etc).

După *conjugarea*, verbele italiene se împart în:

- a) *Verbe de Conjugarea I.* (Inf. term. în **are**);
- b) *Verbe de Conjugarea II.* (Inf. term. în **ere**);
- c) *Verbe de Conjugarea III.* (Inf. term. în **ire**).

Verbele cari la infinitiv se termină în **arre** (**trarre** = a trage), **orre** (**porre** = a pune), **urre** (**tradurre**

NOTE.

Secondo la loro *natura*, i verbi italiani si classificano in:

- a) *Auxiliari* (**avere, essere, venire**);
- b) *Transitivi* (**amare, lodare, vedere** ecc.);
- c) *Intransitivi* (**correre, dormire, andare** ecc.);
- d) *Riflessivi* (**lagnarsi, pentirsi, sedersi**, ecc.);
- e) *Impersonali* (**piovere, bisognare, far caldo**, ecc.).

Secondo la *forma*, i verbi transitivi si classificano in:

- a) *Attivi* (**premiare, rimproverare**, ecc.);
- b) *Passivi* (**essere premiato, essere rimproverato**, ecc.).

Secondo la *conjugazione*, i verbi italiani si classificano in:

- a) *Verbi di I Coniugazione* (terminazione **are**);
- b) *Verbi di II Coniugazione* (terminazione **ere**);
- c) *Verbi di III Coniugazione* (terminazione **ire**).

I verbi che all'infinitivo terminano in **arre** (**trarre** = a trage), **orre** (**porre** = a pune) **urre** (**tradurre** = a

=a traduce) sunt de conjugarea II, aceste terminații fiind contrase.

De ordinar pronumele personale subiect (**io** = *eu*, **tu** = *tu*, **egli** = *el*, **ella** = *ea*; **noi** = *noi*, **voi** = *voi*, **essi** = *ei*, **esse** = *ele*) se omit; însă în conjugarea gramaticală este mai convenabil de a le introduce, pentru a-și aduce aminte de persoana verbului.

Pronumele obiect și complement indirect (**mi** = *me*, **ti** = *te*, **si** = *se*, **ci** = *ne*, **vi** = *ve*, **si** = *se*) trebuie să fie în totdeauna exprimate; când ele sunt urmate de al II-lea pron. **lo**, **la**, **ne**, forma lor devine **me**, **te**, **se**, **ce**, **ve**, **se**.

Auxiliarul **avere** = a avea, servește la conjugarea tutelor verbe active, a mai multor verbe *intransitive*, și a verbelor *impersonale*. (am citit, am călătorit, a uins).

Auxiliarul **essere** = a fi, servește la conjugarea tutelor verbe pasive, a cea mai mare parte a verbelor *intransitive*, pentru toate *reflexivele* și pentru *impersonalele* (sunt lădat, am plecat, m'am înecat, a plouat).

Pentru forma pasivă se întrebuințează și verbul **venire** (care se traduce în cazul acesta cu a fi și nu cu a veni) **vengo consigliato** = **sunt consiliat**.

Participiul perfect a verbelor conjugate cu *avere* este de ordinar invariabil; acela al verbelor conjugate cu *essere* se acordă în tot-dea-una cu subiectul (**o**, **a**, **i**, **e**); asemenea verbele pasive ce se conjugă cu auxiliarul *venire* trebuie să se acorde cu subiectul lor.

Conjugarea verbelor italiene corespunde cu a românească pentru modurile și timpurile, afară de cea ce privește usul auxiliarelor și regulile de sintaxă. Limba italiană însă are un timp mai mult la Indicativ (*trapassato remoto*) și două mai mult la subiectiv (*imperfetto* și *trapassato*). Cel puțin formulele omonime din românește nu corespund cu cele italienește.

Lucru foarte important de observat este că Italiani, afară de stil comercial și oratoriu, adresându-se la persoanele cu se

traduce) sono della II-a conjugazione, essendo queste terminazioni contratte.

Nell'uso, i pronomi personali soggetto (**io**, **tu**, **egli**, **ella**; **noi**, **voi**, **essi**, **esse**) si tralasciano assai di frequente; nella conjugazione grammaticale è più conveniente usarli per ricordare subito la persona del verbo.

I pronomi oggetto e complemento indiretto (**mi**, **ti**, **si**, **ci**, **vi**, **si**) devono sempre venire espressi; quando sono seguiti dal secondo pronome **lo**, **la**, **ne** prendono la forma **me**, **te**, **se**, **ce**, **ve**, **se**.

L'ausiliare *avere* serve a conjugare tutti i verbi attivi, molti verbi *intransitivi*, spesso g'impersonali (*ho letto*, *ho viaggiato*, *ha nevicato*).

L'ausiliare *essere* serve a conjugare tutti i verbi passivi, gran parte degli *intransitivi* tutti i *reflessivi* e g'impersonali (*sono lodato*, *sono partito*, *mi sono innamorato*, *è piovuto*).

Per la forma passiva si usa anche il verbo *venire*, come ausiliare, solo però ai tempi semplici (**vengo consigliato** = **sono consigliato**).

Il participio passato dei verbi coniugati con *avere* è ordinarmente invariabile; quelle dei verbi coniugati con *essere* si accorda sempre col soggetto (**o** pel mas. sing. — **a** pel femm. sing. — **i** pel mas. plur. — **e** pel femm. plur.); anche i passivi coniugati con *venire* si accordano col soggetto.

La conjugazione italiana corrisponde alla rumena în quasi tutti i modi e tempi, salvo gli ausiliari e le regole della sintassi. Però l'italiano ha un tempo di più all'indicativo — il *trapassato remoto* — e due tempi di più al soggiuntivo — l'*imperfetto* e il *trapassato*. — Per lo meno le forme omonime del rumeno non vi corrispondono.

Cosa molto importante da osservarsi è che g'Italiani, salvo nello stile commerciale e oratorio, indirizzando la pa-

datorează mai mare respect nu întrebuințază pronumele *voi*, ci pronumele *Ella* scris cu literă mare, sau chiar *Lei* în stilul mai familiar. Prin urmare și verbul în loc de a se găsi la persoana 2-a plural trebuie pus la III-a singular acordând cu densul adjectivele cari i se referă la feminin. (**Ella** sau **Lei** *è molto buona* în loc de **voi siete molto buono** = *D-voastră sunteți foarte bun*). Adresându-se la mai multe persoane de respect, se va dice: **Loro signori**, sau **Loro signore**, în loc de: **voi, signori, voi, signore** = *D-stră, Domnilor*, și verbul la persoana III plural

Pentru mai multe detalii asupra acestor reguli puse aici numai ca notițe indispensabile chiar de la început, să se vadă partea *Cursului* ce privește *Gramatica*.

rola a persona di riguardo non usano il pronome *voi* ma il pronome *Ella* che scrivono con lettera maiuscola, od anche *Lei*, nello stile familiare. Per conseguenza anche il verbo invece di essere alla 2-a persona plurale deve mettersi alla 3-a singular accordando con esso, al femminile gli aggettivi che vi si riferiscono (*Ella o Lei è molto buona*, invece di: *voi siete molto buono*). Indirizzando la parola a più persone di rispetto si dirà *Loro signori* o *Loro signore*, invece di *voi signori, voi signore*, e il verbo alla 3-a plurale.

Per più estesi ragguagli su tutte queste regole, messe qui solo come avvertenze importanti, rimandiamo alla parte del *Corso* che ha riguardo alla *Grammatica*.

1. Coniugazione del Verbo auxiliare 1. Conjugarea Verbului auxiliar „ESSERE“ = A FI

MODO INDICATIVO.

Presente.

S.	1	<i>io sono</i>
	2	<i>tu sei</i>
	3	<i>egli (ella) è;</i>
P.	1	<i>noi siamo</i>
	2	<i>voi siete</i>
	3	<i>essi (esse) sono.</i>

Passato Prossimo.

S.	1	<i>io sono stato, a</i>
	2	<i>tu sei stato, a</i>
	3	<i>egli (ella) è stato, a;</i>
P.	1	<i>noi siamo stati, e</i>
	2	<i>voi siete stati, e</i>
	3	<i>essi (esse) sono stati, e.</i>

MODUL INDICATIV.

Presintele.

sunt
ești
e, este;
suntem
sunteți
sunt.

Perfectul compus.

am fost
ai fost
a fost;
am fost
ați fost
au fost.

Imperfetto.

Imperfectul.

S.	1	<i>io éra, o</i>	eram
	2	<i>tu éri</i>	eraï
	3	<i>egli (ella) éra;</i>	era;
P.	1	<i>noi eravámo</i>	eram
	2	<i>voi eraváte</i>	eraïl
	3	<i>essi (esse) érano.</i>	eraü.

Trapassato Prossimo.

Mai mult ca Perfectul.

S.	1	<i>io era stato, a</i>	fusesem
	2	<i>tu eri stato, a</i>	fusesesh
	3	<i>egli (ella) era stato. a;</i>	fusesese;
P.	1	<i>noi eravamo stati, e</i>	fuseserám
	2	<i>voi eravate stati, e</i>	fuseseráïl
	3	<i>essi (esse) érano stati, e.</i>	fuseserä.

Passato remoto.

Perfectul simplu.

S.	1	<i>io fui</i>	fusei și fui
	2	<i>tu fosti</i>	fusesesh și fush
	3	<i>egli (ella) fu;</i>	fuse și fu;
P.	1	<i>noi fummo</i>	fuserám și furám
	2	<i>voi foste</i>	fuseráïl și furáïl
	3	<i>essi (esse) furono.</i>	fuserä și furä.

Trapassato remoto.

NOTĂ.

S.	1	<i>io fui stato, a</i>
	2	<i>tu fosti stato, a</i>
	3	<i>egli (ella) fu stato, a;</i>
P.	1	<i>noi fummo stati, e</i>
	2	<i>voi foste stati, e</i>
	3	<i>essi (esse) furono stati, e.</i>

Acest timp nu are formă corespunzătoare în limba română; el se traduce cu *perfectul simplu*, cu *perfectul compus* și cu *mai-mult-ca perfectul*, după cum vom vedea la Sintaxă. În limba italiană este întrebuințat, numai în corelație cu *perfectul simplu*.

Futuro semplice.

Viitorul I.

S.	1	<i>io sarò</i>	voiù fi
	2	<i>tu sarái</i>	vei fi
	3	<i>egli (ella) sarà;</i>	va fi;
P.	1	<i>noi saremo</i>	vom fi
	2	<i>voi sarete</i>	vei fi
	3	<i>essi (esse) sarámo.</i>	vor fi.

Futuro composto.

Viitorul II.

S.	1	<i>io sarò stato, a</i>	voiù fi fost
	2	<i>tu sarai stato, a</i>	vei fi fost
	3	<i>egli (ella) sarà stato, a;</i>	va fi fost;
P.	1	<i>noi saremo stati, e</i>	vom fi fost
	2	<i>voi sarete stati, e</i>	vei fi fost
	3	<i>essi (esse) saranno stati, e.</i>	vor fi fost.

MODO CONDIZIONALE.

MODUL OPTATIV.

Presente.

Presintele.

S.	1	<i>io saréi</i>	aş fi
	2	<i>tu sarésti</i>	aî fi
	3	<i>egli (ella) sarebbe;</i>	ar fi;
P.	1	<i>noi saremmo</i>	am fi
	2	<i>voi sareste</i>	aş fi
	3	<i>essi (esse) sarebbero.</i>	ar fi.

Passato.

Perfectul.

S.	1	<i>io sarei stato, a</i>	aş fi fost
	2	<i>tu saresti stato, a</i>	aî fi fost
	3	<i>egli (ella) sarebbe stato, a;</i>	ar fi fost;
P.	1	<i>noi saremmo stati, e</i>	am fi fost
	2	<i>voi sareste stati, e</i>	aş fi fost
	3	<i>essi (esse) sarebbero stati, e.</i>	ar fi fost.

MODO CONGIUNTIVO.

MODUL CONJUNCTIV.

Presente.

Presintele.

S.	1	<i>ch' io sia</i>
	2	<i>che tu sia (sii)</i>
	3	<i>ch' (ella) egli sia ;</i>
P.	1	<i>che noi siamo</i>
	2	<i>che voi siate</i>
	3	<i>ch' essi (esse) siano.</i>

ca să fiu
ca să fiți
ca să fiă ;
ca să fim
ca să fiți
ca să fiă.

Passato.

Perfectul.

S.	1	<i>ch' io sia stato, a</i>
	2	<i>che tu sia stato, a</i>
	3	<i>ch'egli (ella) sia stato, a ;</i>
P.	1	<i>che noi siamo stati, e</i>
	2	<i>che voi siate stati, e</i>
	3	<i>ch'essi (esse) siano stati, e</i>

ca să fiu fost
ca să fiți fost
ca să fiă fost ;
ca să fim fost
ca să fiți fost
ca să fiă fost.

Imperfetto.

NOTĂ.

S.	1	<i>ch'io fossi</i>
	2	<i>che tu fossi</i>
	3	<i>ch'egli (ella) fosse ;</i>
P.	1	<i>che noi fossimo</i>
	2	<i>che voi foste</i>
	3	<i>ch'essi (esse) fossero.</i>

Imperfetul rom. ca să fiu fost nu corespunde cu Imperf. ital. — Acest timp trebuie tradus cu presintele conjunctivului și forte des cu pres. indic. — Dar când este precedat de conjuncțiunea se (dacă), atunci în rom. se traduce cu optativul presinte.

Trapassato.

NOTĂ.

S.	1	<i>ch'io fossi stato, a</i>
	2	<i>che tu fossi stato, a</i>
	3	<i>ch'egli (ella) fosse stato, a ;</i>
P.	1	<i>che noi fossimo stati, e</i>
	2	<i>che voi foste stati, e</i>
	3	<i>ch'essi (esse) fossero stati, e.</i>

Asemenea trapassato nu corespunde cu plus-ca-perfectul ca să fi fost (neusitat), ci cu perfectul compus de la ind. sau cu perfectul conj. — Precedat de conjuncțiunea se (dacă) se traduce cu perfectul optativului.

		MODO IMPERATIVO.	MODUL IMPERATIV.
S.	2	<i>sii</i>	fi!
	3	<i>sia;</i>	să fi!
P.	1	<i>siamo</i>	să fim
	2	<i>siate</i>	fiți
	3	<i>siano.</i>	să fiă.
		MODO INFINITO.	MODUL INFINITIV.
		Presente: <i>essere</i>	Presintele: a fi
		Passato: <i>essere stato, a, i, e</i>	Perfectul: a fi fost
		Gerundio presente: <i>essendo</i>	Gerundium pr.: fiind
		Passato: <i>essendo stato, a, i, e</i>	» perf.: fiind fost
		Participio: <i>stato, a, i, e.</i>	Participiul: fost.

2. Conjugazione del Verbo Ausiliare 2. Conjugarea Verbului Auxiliar
 „AVERE“ = „A AVEA“

		MODO INDICATIVO.	
		Presente.	Presintele.
S.	1	<i>io ho</i>	am
	2	<i>tu hai</i>	aî
	3	<i>egli (ella) ha;</i>	are;
P.	1	<i>noi abbiamo</i>	avem
	2	<i>voi avete</i>	aveți
	3	<i>essi (esse) hanno.</i>	au.
		Passato prossimo.	Perfectul compus.
S.	1	<i>io ho avuto</i>	am avut
	2	<i>tu hai avuto</i>	aî avut
	3	<i>egli (ella) ha avuto;</i>	a avut;
P.	1	<i>noi abbiamo avuto</i>	am avut
	2	<i>voi avete avuto</i>	ați avut
	3	<i>essi (esse) hanno avuto.</i>	au avut.

Imperfetto.

Imperfectul.

S.	1	<i>io avéva, o</i>	aveam
	2	<i>tu avévi</i>	aveași
	3	<i>egli (ella) aveva;</i>	avea;
P.	1	<i>noi avevámó</i>	aveam
	2	<i>voi aveváte</i>	aveași
	3	<i>essi (esse) avévano.</i>	aveau.

Trapassato prossimo.

Mai-mult-ca Perfectul.

S.	1	<i>io aveva avuto</i>	avusem
	2	<i>tu avevi avuto</i>	avuseși
	3	<i>egli (ella) aveva avuto;</i>	avuse;
P.	1	<i>noi avevamo avuto</i>	avuserăm
	2	<i>voi avevate avuto</i>	avuserăși
	3	<i>essi (esse) avevano avuto.</i>	avuseră.

Passato remoto.

Perfectul simplu.

S.	1	<i>io ébbi</i>	avuī
	2	<i>tu avésti</i>	avuși
	3	<i>egli (ella) ebbe;</i>	avu;
P.	1	<i>noi avémmo</i>	avurăm
	2	<i>voi avéste</i>	avurăși
	3	<i>essi (esse) ebbero.</i>	avură.

Trapassato remoto.

S.	1	<i>io ebbi avuto</i>
	2	<i>tu avesti avuto</i>
	3	<i>egli (ella) ebbe avuto;</i>
P.	1	<i>noi avemmo avuto</i>
	2	<i>voi aveste avuto</i>
	3	<i>essi (esse) ebbero avuto.</i>

(Veđi nota pag. 100)

Futuro.

Viitorul I.

S.	1	<i>io avrò</i>	voiù avea
	2	<i>tu avrai</i>	veî avea
	3	<i>egli (ella) avrà;</i>	va avea;
P.	1	<i>noi avremo</i>	vom avea
	2	<i>voi avrete</i>	veîl avea
	3	<i>essi (esse) avranno.</i>	vor avea.

Futuro anteriore.

Viitorul II.

S.	1	<i>io avrò avuto</i>	voiù fi avut
	2	<i>tu avrai avuto</i>	veî fi avut
	3	<i>egli (ella) avrà avuto;</i>	va fi avut;
P.	1	<i>noi avremo avuto</i>	vom fi avut
	2	<i>voi avrete avuto</i>	veîl fi avut
	3	<i>essi (esse) avranno avuto.</i>	vor fi avut.

MODO CONDIZIONALE.

Presente.

Presintele.

S.	1	<i>io avrei</i>	aş avea
	2	<i>tu avresti</i>	aî avea
	3	<i>egli (ella) avrebbe;</i>	ar avea;
P.	1	<i>noi avremmo</i>	am avea
	2	<i>voi avreste</i>	aîl avea
	3	<i>essi (esse) avrebbero.</i>	ar avea.

Passato.

Perfectul.

S.	1	<i>io avrei avuto</i>	aş fi avut
	2	<i>tu avresti avuto</i>	aî fi avut
	3	<i>egli (ella) avrebbe avuto;</i>	ar li avut;
P.	1	<i>noi avremmo avuto</i>	am fi avut
	2	<i>voi avreste avuto</i>	aîl fi avut
	3	<i>essi (esse) avrebbero avuto.</i>	ar li avut.

MODO CONGIUNTIVO.

		Presente.	Presiute.
S.	1	<i>ch' io abbia</i>	ca să am
	2	<i>che tu abbia (ábbi)</i>	ca să aĩ
	3	<i>ch' egli (ella) abbia;</i>	ca să aibă;
P.	1	<i>che noi abbiámó</i>	ca să avem
	2	<i>che voi abbiáte</i>	ca să aveĩ
	3	<i>ch' essi (esse) abbiano.</i>	ca să aibă.
		Passato.	Perfectul.
S.	1	<i>ch' io abbia avuto</i>	ca să fiu avut
	2	<i>che tu abbia avuto</i>	ca să fiĩ avut
	3	<i>ch' egli (ella) abbia avuto;</i>	ca să fiă avut;
P.	1	<i>che noi abbiamo avuto</i>	ca să fim avut
	2	<i>che voi abbiate avuto</i>	ca să fiĩi avut
	3	<i>ch' essi (esse) abbiano avuto.</i>	ca să fiă avut.
		Imperfetto.	
S.	1	<i>ch' io avéssi</i>	
	2	<i>che tu avéssi</i>	
	3	<i>ch' egli (ella) avésse;</i>	(Veđi nota pag. 102)
P.	1	<i>che noi avéssimo</i>	
	2	<i>che voi avéste</i>	
	3	<i>ch' essi (esse) avéssero.</i>	
		Trapassato.	
S.	1	<i>ch' io avessi avuto</i>	
	2	<i>che tu avessi avuto</i>	
	3	<i>ch' egli (ella) avesse avuto;</i>	(Veđi nota pag. 102)
P.	1	<i>che noi avessimo avuto</i>	
	2	<i>che voi aveste avuto</i>	
	3	<i>ch' essi (esse) avessero avuto.</i>	

MODO IMPERATIVO.

S.	2	<i>ábbi</i>	aibî
	3	<i>ábbia</i> ;	să aibă (ei, ea) ;
	P.	1	<i>abbiámo</i>
2		<i>abbiáte</i>	aveți
3		<i>ábbiano.</i>	să aibă (ei, ele).

MODO INFINITO.

Presente: *avére* — a avea

Passato: *aver avuto* — a fi avut

Gerundio presente: *avéndo* — avênd

» passato: *avendo avuto* — fiind avut

Participio: *avúto* — avut.

3. Conjugazione del Verbo ausiliare

3. Conjugarea Verbului auxiliar

„VENIRE“ = „A VENI“

(Servește de auxiliar la verbele pasive, în loc de verbul *a fi*, dar numai cu timpurile sece simple. Noi 'l traducem cu verbul neutru *a veni* cu toate că fiind auxiliar, trebuie totdeauna tradus în românește cu *a fi*. Pentru aplicațiunea unui Verb pasiv, să se vadă pag. 122)

(Serve d'ausiliare ai verbi pasivi, invece del verbo *essere*, ma solo coi suoi tempi semplici Noi lo traduciamo con *venire* quantunque come ausiliare non lo si possa in rrimeno tradurre altrimenti che coll'ausiliare *essere*. Per l'applicazione ad un Verbo di forma passiva, si veda pag. 122)

MODO INDICATIVO.

Presente.

Presintele.

S.	1	<i>io vengo</i>	viu (sun)
	2	<i>tu vieni</i>	viî (ești)
	3	<i>egli viene</i> ;	vine (este) ;
P.	1	<i>noi veniamo</i>	venim (suntem)
	2	<i>voi venite</i>	veniți (sunteți)
	3	<i>essi vengono.</i>	vin (sunt).

		Imperfetto.	Imperfectul.
S.	1	<i>io veniva, o</i>	veneam (eram)
	2	<i>tu venivi</i>	veneai (era)
	3	<i>egli veniva;</i>	venea (era);
P.	1	<i>noi venivamo</i>	veneam (eram)
	2	<i>voi venivate</i>	veneați (erați)
	3	<i>essi venivano.</i>	veneau (erau).
		Passato remoto.	Perfectul simplu.
S.	1	<i>io venni</i>	veni (ful)
	2	<i>tu venisti</i>	veniși (fuși)
	3	<i>egli venne;</i>	veni (fu);
P.	1	<i>noi venimmo</i>	veniram (furam)
	2	<i>voi veniste</i>	venirați (furați)
	3	<i>essi venni.</i>	venira (fura).
		Futuro.	Viitorul I.
S.	1	<i>io verrò</i>	voiți veni (voiți fi)
	2	<i>tu verrai</i>	vei veni (vei fi)
	3	<i>egli verrà;</i>	va veni (va fi);
P.	1	<i>noi verremo</i>	vom veni (vom fi)
	2	<i>voi verrete</i>	veți veni (veți fi)
	3	<i>essi verranno.</i>	vor veni (vor fi).
MODO CONDIZIONALE.			
		Presente.	Presintele.
S.	1	<i>io verrei</i>	aș veni (aș fi)
	2	<i>tu verresti</i>	ați veni (ați fi)
	3	<i>egli verrebbe;</i>	ar veni (ar fi);
P.	1	<i>noi verremmo</i>	am veni (am fi)
	2	<i>voi verreste</i>	ați veni (ați fi)
	3	<i>essi verrebbero.</i>	ar veni (ar fi).

MODO IMPERATIVO.

<i>S.</i>	2	<i>viéni</i>	<i>viĭ</i> (fiĭ)
	3	<i>vénga</i> ;	<i>să viă</i> (să fiă);
<i>P.</i>	1	<i>veniámo</i>	<i>să venim</i> (să fim)
	2	<i>veníte</i>	<i>veniĭi</i> (fiĭi)
	3	<i>véngano.</i>	<i>să viă</i> (să fiă).

MODO CONGIUNTIVO.

Presente.

Presintele.

<i>S.</i>	1	<i>ch' io vénga</i>	<i>ca să viu</i> (să fiu)
	2	<i>che tu vénga</i>	<i>ca să viĭ</i> (să fiĭ)
	3	<i>ch' egli vénga</i> ;	<i>ca să viă</i> (să fiă);
<i>P.</i>	1	<i>che noi veniámo</i>	<i>ca să venim</i> (să fim)
	2	<i>che voi veniáte</i>	<i>ca să veniĭi</i> (să fiĭi)
	3	<i>ch' essi véngano.</i>	<i>ca să viă</i> (să fiă).

4. Conjugazione I. di un verbo attivo

4. Conjugarea I. a unui Verb activ

in

in

„a r e“

L O D A R E = A L Ä U D A

MODO INDICATIVO.

Presente.

Presintele.

<i>S.</i>	1	<i>io lód o</i>	<i>laud</i>
	2	<i>tu lódi</i>	<i>laudĭ</i>
	3	<i>egli lód a</i> ;	<i>laudă</i> ;
<i>P.</i>	1	<i>noi lod iámo</i>	<i>lăudăm</i>
	2	<i>voi lod áte</i>	<i>lăudaĭi</i>
	3	<i>essi lód ano.</i>	<i>laudă.</i>

Passato prossimo.

Perfectul compus.

S.	1	<i>io ho lodato</i>	am lăudat
	2	<i>tu hai lodato</i>	aî lăudat
	3	<i>egli ha lodato;</i>	a lăudat;
P.	1	<i>noi abbiamo lodato</i>	am lăudat
	2	<i>voi avete lodato</i>	aî lăudat
	3	<i>essi hanno lodato.</i>	au lăudat.

Imperfetto.

Imperfectul.

S.	1	<i>io lodăva, o</i>	lăudam
	2	<i>tu lodăvi</i>	lăudaî
	3	<i>egli lodăva;</i>	lăuda;
P.	1	<i>noi lodăvamo</i>	lăudam
	2	<i>voi lodăvate</i>	lăudaî
	3	<i>essi lodăvano.</i>	lăudau.

Trapassato prossimo.

Plus-ea-perfectul.

S.	1	<i>io aveva lodato</i>	lăudasem
	2	<i>tu avevi lodato</i>	lăudaseşi
	3	<i>egli aveva lodato;</i>	lăudase;
P.	1	<i>noi avevamo lodato</i>	lăudaserăm
	2	<i>voi avevate lodato</i>	lăudaserăî
	3	<i>essi avevano lodato.</i>	lăudaseră.

Passato remoto.

Perfectul simplu.

S.	1	<i>io lodăi</i>	lăudaî
	2	<i>tu lodăsti</i>	lăudaşî
	3	<i>egli lodò;</i>	lăudă;
P.	1	<i>noi lodămmo</i>	lăudarăm
	2	<i>voi lodăste</i>	lăudarăî
	3	<i>essi lodărono.</i>	lăudară.

Trapassato remoto.

S.	1	<i>io ebbi lodato</i>	(Veđi nota pag 100)
	2	<i>tu avesti lodato</i>	
	3	<i>egli ebbe lodato;</i>	
P.	1	<i>noi avemmo lodato</i>	
	2	<i>voi aveste lodato</i>	
	3	<i>essi ebbero lodato.</i>	

Futuro semplice.

Viitorul I.

S.	1	<i>io lod erò</i>	voiŭ lăuda
	2	<i>tu lod erai</i>	vei lăuda
	3	<i>egli lod erà :</i>	va lăuda;
P.	1	<i>noi loder emo</i>	vom lăuda
	2	<i>voi lod erete</i>	veiŭ lăuda
	3	<i>essi lod eranno.</i>	vor lăuda.

Futuro anteriore.

Viitorul II.

S.	1	<i>io avrò lodato</i>	voiŭ si lăudat
	2	<i>tu avrai lodato</i>	vei si lăudat
	3	<i>egli avrà lodato;</i>	va si lăudat;
P.	1	<i>noi avremo lodato</i>	vom si lăudat
	2	<i>voi avrete lodato</i>	veiŭ si lăudat
	3	<i>essi avranno lodato.</i>	vor si lăudat.

MODO CONDIZIONALE.

Presente.

Presintele.

S.	1	<i>io lod erèi</i>	aş lăuda
	2	<i>tu lod erèsti</i>	ai lăuda
	3	<i>egli lod erèbbe;</i>	ar lăuda;
P.	1	<i>noi lod erèmmo</i>	am lăuda
	2	<i>voi lod erèste</i>	aŭi lăuda
	3	<i>essi lod erèbbero.</i>	ar lăuda.

Passato.

Perfectul.

S.	1	<i>io avrei lodato</i>	aş fi lăudat
	2	<i>tu avresti lodato</i>	aî fi lăudat
	3	<i>egli avrebbe lodato;</i>	ar fi lăudat;
P.	1	<i>noi avremmo lodato</i>	am fi lăudat
	2	<i>voi avreste lodato</i>	aî fi lăudat
	3	<i>essi avrebbero lodato.</i>	ar fi lăudat.

MODO CONGIUNTIVO.

Presente.

Presintele.

S.	1	<i>ch' io lódi</i>	ca să laud
	2	<i>che tu lódi</i>	ca să laudî
	3	<i>ch' egli lódi;</i>	ca să laude;
P.	1	<i>che noi lodiamo</i>	ca să lăudăm
	2	<i>che voi lodiate</i>	ca să lăudaî
	3	<i>ch' essi lódiuo.</i>	ca să laude.

Passato.

Perfectul.

S.	1	<i>ch' io abbia lodato</i>	ca să fiū lăudat
	2	<i>che tu abbia lodato</i>	ca să fiî lăudat
	3	<i>ch' egli abbia lodato;</i>	ca să fiă lăudat;
P.	1	<i>che noi abbiamo lodato</i>	ca să fim lăudat
	2	<i>che voi abbiate lodato</i>	ca să fiî lăudat
	3	<i>ch' essi abbiano lodato.</i>	ca să fiă lăudat.

Imperfetto.

S.	1	<i>ch' io lodassi</i>
	2	<i>che tu lodassi</i>
	2	<i>ch' egli lodasse;</i>
P.	1	<i>che noi lodassimo</i>
	2	<i>che voi lodaste</i>
	3	<i>ch' essi lodassero.</i>

(Veđi nota pag. 102)

Passato prosismo.

Perfectul.

S.	1	<i>io ho creduto</i>	am cređut
	2	<i>tu hai creduto</i>	aĭ cređut
	3	<i>egli ha creduto ;</i>	a cređut ;
P.	1	<i>noi abbiamo creduto</i>	am cređut
	2	<i>voi avete creduto</i>	aĭ cređut
	3	<i>essi hanno creduto.</i>	aŭ cređut.

Imperfetto.

Imperfectul.

S.	1	<i>io cred ěva, o</i>	credeam
	2	<i>tu cred ěvi</i>	credeaĭ
	3	<i>egli cred ěva ;</i>	credea ;
P.	1	<i>noi cred ěvamo</i>	credeam
	2	<i>voi cred ěvate</i>	credeaĭ
	3	<i>essi cred ěvano.</i>	credeaŭ

Trapassato prossimó.

Mai-mult-ca-Perfectul.

S.	1	<i>io aveva creduto</i>	cređusem
	2	<i>tu avevi creduto</i>	cređuseĭ
	3	<i>egli aveva creduto ;</i>	cređuse ;
P.	1	<i>noi avevamo creduto</i>	cređuserăm
	2	<i>voi avevate creduto</i>	cređuserăĭ
	3	<i>essi avevano creduto.</i>	cređuseră.

Passato remoto.

Perfectul simplu.

S.	1	<i>io cred ěi</i>	cređui
	2	<i>tu cred ěsti</i>	cređuĭ
	3	<i>egli cred ě ;</i>	cređu ;
P.	1	<i>noi cred ěmmo</i>	cređurăm
	2	<i>voi cred ěste</i>	cređurăĭ
	3	<i>essi cred ěttero.</i>	cređură.

Trapassato remoto.

S.	1	<i>io ebbi creduto</i>
	2	<i>tu avesti creduto</i>
	3	<i>egli ebbe creduto;</i>
P.	1	<i>noi avemmo creduto</i>
	2	<i>voi aveste creduto</i>
	3	<i>essi ebbero creduto.</i>

(Veđi nota pag. 100)

Futuro semplice.

Viitorul I.

S.	1	<i>io cred erò</i>
	2	<i>tu cred erai</i>
	3	<i>egli cred erà;</i>
P.	1	<i>noi cred eremo</i>
	2	<i>voi cred erete</i>
	3	<i>essi cred eranno.</i>

voiu crede
 veŃ crede
 va crede;
 vom crede
 veŃI crede
 vor crede.

Futuro anteriore.

Viitorul II.

S.	1	<i>io avrò creduto</i>
	2	<i>tu avrai creduto</i>
	3	<i>egli avrà creduto;</i>
P.	1	<i>noi avremo creduto</i>
	2	<i>voi avrete creduto</i>
	3	<i>essi avranno creduto.</i>

voiu fi credut
 veŃ fi credut
 va fi credut;
 vom fi credut
 veŃI fi credut
 vor fi credut.

MODO CONDIZIONALE.

Presente.

Presintele.

S.	1	<i>io cred erèi</i>
	2	<i>tu cred erèsti</i>
	3	<i>egli cred erèbbe;</i>
P.	1	<i>noi cred erèmmo</i>
	2	<i>voi cred erèste</i>
	3	<i>essi cred erèbbero.</i>

aş crede
 aŃ crede
 ar crede;
 am crede
 aŃI crede
 ar crede.

Passato.

Perfectul.

S.	1	<i>io avrei creduto</i>	aş fi cređut
	2	<i>tu avresti creduto</i>	aî fi cređut
	3	<i>egli avrebbe creduto;</i>	ar fi cređut;
P.	1	<i>noi avremmo creduto</i>	am fi cređut
	2	<i>voi avreste creduto</i>	aî fi cređut
	3	<i>essi avrebbero creduto.</i>	ar fi cređut

MODO CONGIUNTIVO.

Presente.

Presintele.

S.	1	<i>ch' io cred a</i>	ca să cred
	2	<i>che tu cred a</i>	ca să cređi
	3	<i>ch' egli cred a;</i>	ca să creadă;
P.	1	<i>che noi cred iamo</i>	ca să credem
	2	<i>che voi cred iate</i>	ca să credeîi
	3	<i>ch' essi cred ano.</i>	ca să creadă.

Passato.

Perfectul.

S.	1	<i>ch' io abbia creduto</i>	ca să fiu cređut
	2	<i>che tu abbia creduto</i>	ca să liî cređut
	3	<i>ch' egli abbia creduto;</i>	ca să fiă cređut;
P.	1	<i>che noi abbiamo creduto</i>	ca să fim cređut
	2	<i>che voi abbiate creduto</i>	ca să fiî cređut
	3	<i>ch' essi abbiano creduto.</i>	ca să liă cređut.

Imperfetto.

S.	1	<i>ch' io cred essi</i>
	2	<i>che tu cred essi</i>
	3	<i>ch' egli cred esse;</i>
P.	1	<i>che noi cred essimo</i>
	2	<i>che voi cred este</i>
	3	<i>ch' essi cred essero.</i>

(Veđi nota pag. 102.)

Trapassato.

S.	1	<i>ch' io avessi creduto</i>	
	2	<i>che tu avessi creduto</i>	
	3	<i>ch' egli avesse creduto;</i>	(Veđi nota pag. 102)
P.	1	<i>che noi avessimo creduto</i>	
	2	<i>che voi aveste creduto</i>	
	3	<i>ch' essi avessero creduto.</i>	

MODO IMPERATIVO.

S.	2	<i>créd i</i>	credí
	3	<i>créd a;</i>	să creadă;
P.	1	<i>cred iamo</i>	să credem
	2	<i>cred ete</i>	credeđi
	3	<i>créd ano.</i>	să creadă.

MODO INFINITO.

Presente: *cred ere* — a credePassato: *aver creduto* — a fi cređut;Gerundio presente: *cred endo* — cređend» passato: *avendo creduto* — fiind cređutParticipio: *cred uto* — cređut.

5. Conjugazione III. di un Verbo attivo

in

5. Conjugarea III. a unui Verb activ

in

„i r e“

(pres. in o)

SENTIRE = A AUDI

MODO INDICATIVO.

Presente.

Presintele.

S.	1	<i>io sént o</i>	aud
	2	<i>tu sént i</i>	audi
	3	<i>egli sént e;</i>	aude;
P.	1	<i>noi sent iamo</i>	audim
	2	<i>voi sent ite</i>	audiđi
	3	<i>essi sént ono.</i>	aud.

Passato prossimo.

S.	1	<i>io ho sentito</i>
	2	<i>tu hai sentito</i>
	3	<i>egli ha sentito;</i>
P.	1	<i>noi abbiamo sentito</i>
	2	<i>voi avete sentito</i>
	3	<i>essi hanno sentito.</i>

Perfectul compus.

am	auđit
aĭ	auđit
a	auđit;
am	auđit
aĭ	auđit
au	auđit.

Imperfetto.

S.	1	<i>io sentiva, o</i>
	2	<i>tu sentivi</i>
	3	<i>egli sentiva;</i>
P.	1	<i>noi sentivamo</i>
	2	<i>voi sentivate</i>
	3	<i>essi sentivano.</i>

Imperfectul.

auđiam
auđiaĭ
auđia;
auđiam
auđiaĭ
auđiau

Trapassato prossimo.

S.	1	<i>io aveva sentito</i>
	2	<i>tu avevi sentito</i>
	3	<i>egli aveva sentito;</i>
P.	1	<i>noi avevamo sentito</i>
	2	<i>voi avevate sentito</i>
	3	<i>essi avevano sentito.</i>

Plus-ca-perfectul.

auđisem
auđiseĭ
auđise;
auđiserăm
auđiserăĭ
auđiseră.

Passato remoto.

S.	1	<i>io sentii</i>
	2	<i>tu sentisti</i>
	3	<i>egli sentì;</i>
P.	1	<i>noi sentimmo</i>
	2	<i>voi sentiste</i>
	3	<i>essi sentirono.</i>

Perfectul simplu.

auđit
auđiġ
auđi;
auđirăm
auđirăĭ
auđiră

Trapassato remoto.

S.	1	<i>io ebbi sentito</i>	
	2	<i>tu avesti sentito</i>	
	3	<i>egli ebbe sentito;</i>	(Veđi nota pag. 100)
P.	1	<i>noi avemmo sentito</i>	
	2	<i>voi aveste sentito</i>	
	3	<i>essi ebbero sentito.</i>	

Futuro semplice.

Viitorul I.

S.	1	<i>io sentirò</i>	voiü audi
	2	<i>tu sentirai</i>	veï audi
	3	<i>egli sentirà;</i>	va audi;
P.	1	<i>noi sentiremo</i>	vom audi
	2	<i>voi sentirete</i>	veï audi
	3	<i>essi sentiranno.</i>	vor audi.

Futuro anteriore.

Viitorul II.

S.	1	<i>io avrò sentito</i>	voiü si audit
	2	<i>tu avrai sentito</i>	veï si audit
	3	<i>egli avrà sentito;</i>	va si audit;
P.	1	<i>noi avremo sentito</i>	vom si audit
	2	<i>voi avrete sentito</i>	veï si audit
	3	<i>essi avranno sentito.</i>	vor si audit.

MODO CONDIZIONALE.

Presente.

Presintele.

S.	1	<i>io sentirei</i>	aş audi
	2	<i>tu sentiresti</i>	aï audi
	3	<i>egli sentirebbe;</i>	ar audi;
P.	1	<i>noi sentiremmo</i>	am audi
	2	<i>voi sentireste</i>	aï audi
	3	<i>essi sentirebbero.</i>	ar audi.

Passato.

Perfectul.

S.	1	<i>io avrei sentito</i>	aş fi auđit
	2	<i>tu avresti sentito</i>	aĭ fi auđit
	3	<i>egli avrebbe sentito;</i>	ar fi auđit;
P.	1	<i>noi avremmo sentito</i>	am fi auđit
	2	<i>voi avreste sentito</i>	aĭ fi auđit
	3	<i>essi avrebbero sentito.</i>	ar fi auđit.

MODO CONGIUNTIVO.

Presente.

Presintele.

S.	1	<i>ch' io sânt a</i>	ca să aud
	2	<i>che tu sânt a</i>	ca să auđi
	3	<i>ch' egli sânt a;</i>	ca să audă;
P.	1	<i>che noi sentiâmo</i>	ca să auđim
	2	<i>che voi sentiâte</i>	ca să auđiĭ
	3	<i>ch' essi sânt ano.</i>	ca să audă.

Passato.

Perfectul.

S.	1	<i>ch' io abbia sentito</i>	ca să fiu auđit
	2	<i>che tu abbia sentito</i>	ca să fii auđit
	3	<i>ch' egli abbia sentito;</i>	ca să fiă auđit;
P.	1	<i>che noi abbiamo sentito</i>	ca să fim auđit
	2	<i>che voi abbiate sentito</i>	ca să liĭ auđit
	3	<i>ch' essi abbiano sentito.</i>	ca să fiă auđit.

Imperfetto.

S.	1	<i>ch' io sent issi</i>
	2	<i>che tu sent issi</i>
	3	<i>ch' egli sent isse;</i>
P.	1	<i>che noi sent issimo</i>
	2	<i>che voi sent iste</i>
	3	<i>ch' essi sent issero.</i>

(Veđi nota pag. 102)

MODO CONGIUNTIVO.

		Presente.	Presintele.
S.	1	<i>ch' io fin isca</i>	ca să finesc
	2	<i>che tu fin isca</i>	ca să finești
	3	<i>ch' egli fin isca ;</i>	ca să finească ;
P.	1	<i>che noi fin iamo</i>	ca să finim
	2	<i>che voi fin iate</i>	ca să finiți
	3	<i>ch' essi fin iscano.</i>	ca să finească.

MODO IMPERATIVO.

S.	2	<i>fin isci</i>	finește
	3	<i>fin isca ;</i>	să finească ;
P.	1	<i>fin iamo</i>	să finim
	2	<i>fin ite</i>	finiți
	3	<i>fin iscano.</i>	să finească.

Nota. Cele lalte timpuri a tutulor verbelor in *ire* cu presintele ind. in *isco* se conjugă in tocmaț ca verbul *sentire*.

8. Conjugazione di un Verbo Passivo 8. Conjugarea unui Verb Pasiv
 „ESSERE (VENIRE) AMATO“ = A FI IUBIT.

MODO INDICATIVO.

		Presente.	Presinte.
S.	1	<i>io sóno (vengo) amato, a</i>	sunt iubit, ă
	2	<i>tu sei (vieni) amato, a</i>	ești iubit ă,
	3	<i>egli (ella) é (viene) amato, a ;</i>	este iubit, ă ;
P.	1	<i>noi siámo (veniamo) amati, e</i>	suntem iubiți, e
	2	<i>voi siete (venite) amati, e</i>	sunteți iubiți e
	3	<i>essi (esse) sóno (vengono) amati, e.</i>	sunt iubiți, e.

Passato prossimo.

S.	1	<i>io sono stato (a) amato, a</i>
	2	<i>tu sei stato (a) amato, a</i>
	3	<i>egli (ella) è stato (a) amato, a ;</i>
P.	1	<i>noi siamo stati (e) amati, e</i>
	2	<i>voi siete stati (e) amati, e</i>
	3	<i>essi (esse) sono stati (e) amati, e.</i>

Imperfetto.

S.	1	<i>io era (veniva) amato, a</i>
	2	<i>tu eri (venivi) amato, a</i>
	3	<i>egli (ella) era (veniva) amato, a ;</i>
P.	1	<i>noi eravamo (venivamo) amati, e</i>
	2	<i>voi eravate (venivate) amati, e</i>
	3	<i>essi (esse) erano (venivano) amati, e.</i>

Trapassato prossimo.

S.	1	<i>io era stato (a) amato, a</i>
	2	<i>tu eri stato (a) amato, a</i>
	3	<i>egli (ella) era stato (a) amato, a ;</i>
P.	1	<i>noi eravamo stati (e) amati, e</i>
	2	<i>voi eravate stati (e) amati, e</i>
	3	<i>essi (esse) erano stati (e) amati, e.</i>

Passato remoto.

S.	1	<i>io fui (venni) amato, a</i>
	2	<i>tu fosti (venisti) amato, a</i>
	3	<i>egli (ella) fu (venne) amato, a ;</i>
P.	1	<i>noi fuimmo (venimmo) amati, e</i>
	2	<i>voi foste (veniste) amati, e</i>
	3	<i>essi (esse) furono (vennero) amati, e.</i>

Perfectul compus.

am fost iubit, ă
aî fost iubit, ă
a fost iubit, ă ;
am fost iubiți, e
ați fost iubiți, e
au fost iubiți, e.

Imperfectul.

eram iubit, ă
eraî iubit, ă
era iubit, ă ;
eram iubiți, e
erați iubiți, e
erau iubiți, e.

Mai-mult-ca Perfectul.

fusesem iubit, ă
fuseseshi iubit, ă
fusesese iubit, ă ;
fuseserăm iubiți, e
fuseserăți iubiți, e
fuseseră iubiți, e.

Perfectul simplu.

fusei iubit, ă
fuseshi iubit, ă
fuse iubit, ă ;
fuserăm iubiți, e
fuserăți iubiți, e
fuseră iubiți, e.

Notă. Il *trapassato remoto* in forma passiva è di un impiego rarissimo.

Notă. Timpul *Trapassato remoto* in formă pasivă se întrebuințează foarte rar.

Futuro.

Viitorul I.

S.	1	<i>io sarò (verrò) amato, a</i>	voiŭ si iubit, ă
	2	<i>tu sarai (verrai) amato, a</i>	veŭ si iubit, ă
	3	<i>egli (ella) sarà (verrà) amato, a;</i>	va si iubit, ă;
P.	1	<i>noi saremo (verremo) amati, e</i>	vom si iubiŭi, e
	2	<i>voi sarete (verrete) amati, e</i>	veŭi si iubiŭi, e
	3	<i>essi (esse) saranno (verranno) amati, e.</i>	vor si iubiŭi, e.

Futuro anteriore.

Viitorul II.

S.	1	<i>io sarò stato (a) amato, a</i>	voiŭ si fost iubit, ă
	2	<i>tu sarai stato (a) amato, a</i>	veŭ si fost iubit, ă
	3	<i>egli (ella) sarà stato (a) amato, a;</i>	va si fost iubit, ă;
P.	1	<i>noi saremo stati (e) amati, e</i>	vom si fost iubiŭi, e
	2	<i>voi sarete stati (e) amati, e</i>	veŭi si fost iubiŭi, e
	3	<i>essi (esse) saranno stati (e) amati, e.</i>	vor si fost iubiŭi, e.

MODO CONDIZIONALE.

Presente.

Presintele.

S.	1	<i>io sarei (verrei) amato, a</i>	aş si iubit, ă
	2	<i>tu saresti (verresti) amato, a</i>	aŭ si iubit, ă
	3	<i>egli (ella) sarebbe (verrebbe) amato, a;</i>	ar si iubit, ă;
P.	1	<i>noi saremmo (verremmo) amati, e</i>	am si iubiŭi, e
	2	<i>voi sareste (verreste) amati, e</i>	aŭi si iubiŭi, e
	3	<i>essi (esse) sarebbero (verrebbero) amati, a.</i>	ar si iubiŭi, e.

Passato.

Perfectul.

S.	1	<i>io sarei stato (a) amato, a</i>	aş si fost iubit, ă
	2	<i>tu saresti stato (a) amato, a</i>	aŭ si fost iubit, ă
	2	<i>egli sarebbe stato (a) amato, a;</i>	ar si fost iubit, ă;
P.	1	<i>noi saremmo stati (e) amati, e</i>	am si fost iubiŭi, e
	2	<i>voi sareste stati (e) amati, e</i>	aŭi si fost iubiŭi, e
	3	<i>essi (esse) sarebbero stati (e) amati, e.</i>	ar si fost iubiŭi, e.

MODO CONGIUNTIVO.

Presente.

Presintele.

S.	1	<i>ch' io sia (venga) amato, a</i>	ca să fiu iubit, ă
	2	<i>che tu sia (venga) amato, a</i>	ca să fii iubit, ă
	3	<i>ch' egli (ella) sia (venga) amato, a ;</i>	ca să fie iubit, ă ;
P.	1	<i>che noi siamo (veniamo) amati, e</i>	ca să fim iubiți, e
	2	<i>che voi siate (veniate) amati, e</i>	ca să fiți iubiți, e
	3	<i>ch' essi (esse) siano (vengano) amati, e.</i>	ca să fie iubiți, e.

Passato prossimo.

Perfectul compus.

S.	1	<i>ch' io sia stato (a) amato, a</i>	ca să fiu fost iubit, ă
	2	<i>che tu sia stato (a) amato, a</i>	ca să fii fost iubit, ă
	3	<i>ch' egli (ella) sia stato (a) amato, a ;</i>	ca să fie fost iubit, ă ;
P.	1	<i>che noi siamo stati (e) amati, e</i>	ca să fim fost iubiți, e
	2	<i>che voi siate stati (e) amati, e</i>	ca să fiți fost iubiți, e
	3	<i>ch' essi (esse) siano stati (e) amati, e.</i>	ca să fie fost iubiți, e.

Imperfetto.

S.	1	<i>ch' io fossi (venissi) amato, a</i>	
	2	<i>che tu fossi (venissi) amato, a</i>	
	3	<i>ch' egli (ella) fosse (venisse) amato, a ;</i>	(Veđi nota pag. 102)
P.	1	<i>che noi fossimo (venissimo) amati, e</i>	
	2	<i>che voi foste (veniste) amati, e</i>	
	3	<i>ch' essi (esse) fossero (venissero) amati, e.</i>	

Trapassato.

P.	1	<i>ch' io fossi stato (a) amato, a</i>	
	2	<i>che tu fossi stato (a) amato, a</i>	
	3	<i>ch' egli (ella) fosse stato (a) amato, a ;</i>	(Veđi nota pag. 102)
S.	1	<i>che noi fossimo stati (e) amati, e</i>	
	2	<i>che voi foste stati (e) amati, e</i>	
	3	<i>ch' essi (esse) fossero stati (e) amati, e.</i>	

MODO IMPERATIVO.

S.	2	<i>sii (vieni) amato, a</i>	fi iubit, ă	
		3	<i>sia (venga) amato, a;</i>	să fie (ei, ea) iubit, a;
		1	<i>siamo (veniamo) amati, e</i>	să fim iubiți, e
P.	2	<i>siate (venite) amati, e</i>	fiți iubiți, e	
		3	<i>siano (vengano) amati, e.</i>	să fie (ei, ele) iubiți, e.

Nota. Le forme *vieni amato, venga amato* ecc. dell'Imperativo non sono da preferire. *Notă.* Formele de la Imperativ cu verbul *venire* nu sunt de preferat.

MODO INFINITO.

Presente : *esser (venir) lodato, a, i, e*

a fi lăudat, ă, i, e

Passato : *esser stato (a, i, e) lodato, a i, e*

a fi fost lăudat, ă, i, e

Gerundio presente : *essendo (venendo) lodato, a, i, e*

fiind lăudat, ă, i, e

» *passato : essendo stato (a, i, e) lodato, a, i, e*

fiind fost lăudat, ă, i, e

Participio : *stato (a, i, e) lodato, lodati, lodate.*

fost lăudat, ă i, e.

9. Conjugazione di un Verbo intransitivo
coll' ausiliare *essere.*

9. Conjugarea unui Verb neutru
cu auxiliarul a fi.

„PARTIRE“ = „A PLECA“

MODO INDICATIVO.

Presente.

Presintele.

S.	1	<i>io parto</i>	plec	
		2	<i>tu parti</i>	pleci
		3	<i>egli (ella) parte;</i>	plecă;
P.	1	<i>noi partiamo</i>	plecăm	
		2	<i>voi partite</i>	plecați
		3	<i>essi (esse) partono.</i>	plecă.

Passato prossimo.

Perfectul compus.

S.	1	<i>io sono partito, a</i>	am plecat
	2	<i>tu sei partito, a</i>	ai plecat
	3	<i>egli (ella) è partito, a ;</i>	a plecat ;
P.	1	<i>noi siamo partiti, e</i>	am plecat
	2	<i>voi siete partiti, e</i>	ați plecat
	3	<i>essi (esse) sono partiti, e.</i>	au plecat.

Imperfetto.

Imperfectul.

S.	1	<i>io partiva, o</i>	plecam
	2	<i>tu partivi</i>	plecâi
	3	<i>egli (ella) partiva ;</i>	pleca ;
P.	1	<i>noi partivamo</i>	plecam
	2	<i>voi partivate</i>	plecați
	3	<i>essi (esse) partivano.</i>	plecâu

Trapassato prossimo.

Plus-ca-perfectul.

S.	1	<i>io era partito, a</i>	plecasem
	2	<i>tu eri partito, a</i>	plecaseși
	3	<i>egli (ella) era partito, a ;</i>	plecase ;
P.	1	<i>noi eravamo partiti, e</i>	plecaserăm
	2	<i>voi eravate partiti, e</i>	plecaserăți
	3	<i>essi (esse) erano partiti, e.</i>	plecaseră.

Passato remoto.

Perfectul simplu.

S.	1	<i>io partii</i>	plecâi
	2	<i>tu partisti</i>	plecași
	3	<i>egli (ella) parti ;</i>	plecâ ;
P.	1	<i>noi partimmo</i>	plecarăm
	2	<i>voi partiste</i>	plecarăți
	3	<i>essi (esse) partirono.</i>	plecară.

Trapassato remoto.

S.	1	<i>io fui partito, a</i>	
	2	<i>tu fosti partito, a</i>	
	3	<i>egli (ella) fu partito, a;</i>	(VeđI nota pag. 100)
P.	1	<i>noi fummo partiti, e</i>	
	2	<i>voi foste partiti, e</i>	
	3	<i>essi (esse) furono partiti, e.</i>	

Futuro semplice.

Viitorul I.

S.	1	<i>io partirò</i>	voiü pleca
	2	<i>tu partirai</i>	veĭ pleca
	3	<i>egli (ella) partirà;</i>	va pleca;
P.	1	<i>noi partiremo</i>	vom pleca
	2	<i>voi partirete</i>	veĭ pleca
	3	<i>essi (esse) partiranno.</i>	vor pleca.

Futuro anteriore.

Viitorul II.

S.	1	<i>io sarò partito, a</i>	voiü si plecat
	2	<i>tu sarai partito, a</i>	veĭ si plecat
	3	<i>egli (ella) sarà partito, a;</i>	va si plecat;
P.	1	<i>noi saremo partiti, e</i>	vom si plecat
	2	<i>voi sarete partiti, e</i>	veĭ si plecat
	3	<i>essi (esse) saremo partiti, e.</i>	vor si plecat.

MODO CONDIZIONALE.

Presente.

Presintele.

S.	1	<i>io partirei</i>	aş pleca
	2	<i>tu partiresti</i>	aĭ pleca
	3	<i>egli (ella) partirebbe;</i>	ar pleca;
P.	1	<i>noi partiremmo</i>	am pleca
	2	<i>voi partireste</i>	aĭ pleca
	3	<i>essi (esse) partirebbero.</i>	ar pleca.

Passato.

S.	1	<i>io sarei partito, a</i>
	2	<i>tu saresti partito, a</i>
	3	<i>egli (ella) sarebbe partito, a;</i>
P.	1	<i>noi saremmo partiti, e</i>
	2	<i>voi sareste partiti, e</i>
	3	<i>essi (esse) sarebbero partiti, e.</i>

Perfectul.

aş fi plecat
ai fi plecat
ar fi plecat;
am fi plecat
aşi fi plecat
ar fi plecat.

MODO CONGIUNTIVO.

Presente.

S.	1	<i>ch' io parta</i>
	2	<i>che tu parta</i>
	3	<i>ch' egli (ella) parta;</i>
P.	1	<i>che noi partiamo</i>
	2	<i>che voi partiate</i>
	3	<i>ch' essi (esse) partano.</i>

Presintele.

ca să plec
ca să pleci
ca să plece;
ca să plecăm
ca să plecaţi
ca să plece.

Passato.

S.	1	<i>ch' io sia partito, a</i>
	2	<i>che tu sia partito, a</i>
	3	<i>ch' egli (ella) sia partito, a;</i>
P.	1	<i>che noi siamo partiti, e</i>
	2	<i>che voi siate partiti, e</i>
	3	<i>ch' essi (siano) partiti, e.</i>

Perfectul.

ca să fiu plecat
ca să fii plecat
ca să fie plecat;
ca să fim plecat
ca să fiţi plecat
ca să fie plecat.

Imperfetto.

S.	1	<i>ch' io partissi</i>
	2	<i>che tu partissi</i>
	3	<i>ch' egli (ella) partisse;</i>
P.	1	<i>che noi partissimo</i>
	2	<i>che voi partiste</i>
	3	<i>ch' essi (esse) partissero.</i>

(Vezi nota pag. 102)

Trapassato.

S.	1	<i>ch' io fossi partito, a</i>	
	2	<i>che tu fossi partito, a</i>	
	3	<i>ch' egli (ella) fosse partito, a;</i>	(Veđi nota pag. 102)
P.	1	<i>che noi fossimo partiti, e</i>	
	2	<i>che voi foste partiti, e</i>	
	3	<i>ch' essi (esse) fossero partiti, e.</i>	

MODO IMPERATIVO.

S.	2	<i>párti</i>	pleacă
	3	<i>pártá;</i>	să plece;
	1	<i>partiámo</i>	să plecăm
P.	2	<i>partite</i>	plecați
	3	<i>pártano.</i>	să pleacă.

MODO INFINITO.

Presente: *partire* — a plecaPassato: *essere partito* — a fi plecatGerundio presente: *partendo* — plecând» passato: *essendo partito* — fiind plecatParticipio: *partito, a, i, e* — plecat.

10. Conjugazione di un Verbo „Riflessivo“

10. Conjugarea a unui Verb „Reflesiv“

PENTIRSI = A SE CĂI

MODO INDICATIVO.

		Presente.	Presintele.
S.	1	<i>io mi pento</i>	mă căesc
	2	<i>tu ti penti</i>	te căești
	3	<i>egli (ella) si pente;</i>	se căește;
P.	1	<i>noi ci pentiamo</i>	ne căim
	2	<i>voi vi pentite</i>	vă căiți
	3	<i>essi (esse) si péntono.</i>	se căesc.

Passato prossimo.

S.	1	<i>io mi sono pentito, a</i>
	2	<i>tu ti sei pentito, a</i>
	3	<i>egli (ella) s'è pentito, a;</i>
P.	1	<i>noi ci siamo pentiti, e</i>
	2	<i>voi vi siete pentiti, e</i>
	3	<i>essi (esse) si sono pentiti, e.</i>

Perfectul compus.

m'am căit
te-aĭ căil
s'a căit;
ne-am căit
v'aĭ căit
s'aũ căit.

Imperfetto.

S.	1	<i>io mi pentiva, o</i>
	2	<i>tu ti pentivi</i>
	3	<i>egli (ella) si pentiva;</i>
P.	1	<i>noi ci pentivámo</i>
	2	<i>voi vi pentivate</i>
	3	<i>essi (esse) si pentivano.</i>

Imperfectul.

mē căiam
te căiaĭ
sē căia;
ne căiam
vē căiaĭ
se căiau.

Trapassato prossimo.

S.	1	<i>io m' era pentito, a</i>
	2	<i>tu ti eri pentito, a</i>
	3	<i>egli (ella) s' era pentito, a;</i>
P.	1	<i>noi ci eravamo pentiti, e</i>
	2	<i>voi vi eravate pentiti, e</i>
	3	<i>essi (esse) s'erano pentiti, e.</i>

Mai-mult-ca-Perfectul.

mē căisem
te căiseși
se căise;
ne căiserăm
vē căiserăĭ
se căiseră.

Passato remoto.

S.	1	<i>io mi pentii</i>
	2	<i>tu ti pentisti</i>
	3	<i>egli (ella) si pentì;</i>
P.	1	<i>noi ci pentimmo</i>
	2	<i>voi vi pentiste</i>
	3	<i>essi (esse) si pentirono.</i>

Perfectul simplu.

mē căil
te căiși
se căi;
ne căirăm
vē căirăĭ
se căiră.

Futuro semplice.

Viitorul I.

S.	1	<i>io mi pentirò</i>	mă voiŭ căi
	2	<i>tu ti pentirai</i>	te veŭ căi
	3	<i>egli (ella) si pentirà;</i>	se va căi;
P.	1	<i>noi ci pentiremo</i>	ne vom căi
	2	<i>voi vi pentirete</i>	vă veŭ căi
	3	<i>essi (esse) si pentiranno.</i>	se vor căi.

Futuro anteriore.

Viitorul II.

S.	1	<i>io mi sarò pentito, a</i>	mă voiŭ fi căit
	2	<i>tu ti sarai pentito, a</i>	te veŭ fi căit
	3	<i>egli (ella) si sarà pentito, a;</i>	se va fi căit;
P.	1	<i>noi ci saremo pentiti, e</i>	ne vom fi căit
	2	<i>voi vi sarete pentiti, e</i>	vă veŭ fi căit
	3	<i>essi (esse) si saranno pentiti, e.</i>	se vor fi căit.

MODO CONDIZIONALE.

Presente.

Presintele.

S.	1	<i>io mi pentirei</i>	m'aș căi
	2	<i>tu ti pentiresti</i>	te-aŭ căi
	3	<i>egli (ella) si pentirebbe;</i>	s'ar căi;
P.	1	<i>noi ci pentiremmo</i>	ne-am căi
	2	<i>voi vi pentireste</i>	v'aŭ căi
	3	<i>essi (esse) si pentirebbero.</i>	s'ar căi.

Passato.

Perfectul.

S.	1	<i>io mi sarei pentito, a</i>	m'aș fi căit
	2	<i>tu ti saresti pentito, a</i>	te-aŭ fi căit
	3	<i>egli (ella) si sarebbe pentito, a;</i>	s'ar fi căit;
P.	1	<i>noi ci saremmo pentiti, e.</i>	ne-am fi căit
	2	<i>voi vi sareste pentiti, e</i>	v'aŭ fi căit
	3	<i>essi (esse) si sarebbero pentiti, e.</i>	s'ar fi căit.

MODO CONGIUNTIVO.

Presente.

- S. 1 *ch' io mi penta*
 2 *che tu ti penta*
 3 *ch' egli (ella) si penta;*
 P. 1 *che noi ci pentiamo*
 2 *che voi vi pentiate*
 3 *ch' essi (esse) si pentano.*

Presintele.

- ca să mă căesc
 ca să te căești
 ca să se căiască;
 ca să ne căim
 ca să vă căiți
 ca să se căiască.

Passato.

- S. 1 *ch' io mi sia pentito, a*
 2 *che tu ti sia pentito, a*
 3 *ch' egli (ella) si sia pentito, a;*
 P. 1 *che noi ci siamo pentiti, e*
 2 *che voi vi siate pentiti, e*
 3 *ch' essi (esse) si siano pentiti, e.*

Perfectul.

- ca să mă fiți căit
 ca să te fiți căit
 ca să se fie căit;
 ca să ne fim căit
 ca să vă fiți căit
 ca să se fie căit.

Imperfetto.

- S. 1 *ch' io mi pentissi*
 2 *che tu ti pentissi*
 3 *ch' egli (ella) si pentisse;*
 P. 1 *che noi ci pentissimo*
 2 *che voi vi pentiste*
 3 *ch' essi (esse) si pentissero.*

(Veđi nota pag. 102)

Trapassato.

- S. 1 *ch' io mi fossi pentito, a*
 2 *che tu ti fossi pentito, a*
 2 *ch' egli (ella) si fosse pentito, a;*
 P. 1 *che noi ci fossimo pentiti, e*
 2 *che voi vi foste pentiti, e*
 3 *ch' essi (esse) si fossero pentiti, e.*

(Veđi nota pag. 102)

MODO IMPERATIVO.

S.	2	<i>pentiti</i>	căește-te
	3	<i>si penta;</i>	să se căiască;
	1	<i>pentiamoci</i>	să ne căim
P.	2	<i>pentitevi</i>	căiți-vă
	3	<i>si pentano.</i>	să se căiască.

MODO INFINITO.

Presinte: *pentirsi* — a se căi

Passato: *essersi pentito* — a se fi căit

Gerundio presente: *pentendosi* — căindu-se

» passato: *essendosi pentito* — fiindu-se căit

Participio: *pentitosi* — căit.

11. Coniugazione di un Verbo riflessivo
con un secondo pronome

11. Coniugarea unui Verb reflexif
cu un II-lea pronome

„RALLEGRARSENE“ = A SE BUCURA DE ACEASTA.

MODO INDICATIVO.

Presente.

Presinte.

S.	1	<i>io me ne rallegró</i>	mă bucur	de aceasta.
	2	<i>tu te ne rallegrí</i>	te bucurí	
	3	<i>egli se ne rallegrá;</i>	se bucură	
P.	1	<i>noi ce ne rallegríamo</i>	ne bucurăm	
	2	<i>voi ve ne rallegráte</i>	vă bucurați	
	3	<i>essi se ne rallegrano.</i>	se bucură	

Passato.

Perfectul.

S.	1	<i>io me ne sono rallegrato</i>	m'am bucurat	de aceasta.
	2	<i>tu te ne sei rallegrato</i>	te-ai bucurat	
	3	<i>egli se n' è rallegrato;</i>	s'a bucurat	
P.	1	<i>noi ce ne siamo rallegrati</i>	ne-am bucurat	
	2	<i>voi ve ne siete rallegrati</i>	v'ați bucurat	
	3	<i>essi se ne sono rallegrati.</i>	s'au bucurat	

MODO IMPERATIVO.

S.	2	<i>rallégratene</i>	bucură-te	de aceasta.
	3	<i>se ne rallegri;</i>	să se bucure	
P.	1	<i>rallegriámocene</i>	să ne bucurăm	
	2	<i>rallegrátevne</i>	bucurați-vă	
	3	<i>se ne rallégrino.</i>	să se bucure	

Nota. Cele l'alte timpuri și moduri conform aceluiaș exemplu.

Nota. Gli altri tempi e modi conforme lo stesso esempio.

MODO INFINITO.

Presente: *rallegrársene* — a se bucura de aceasta
 Gerundio: *rallegrandosene* — bucurându-se de aceasta
 Participio: *rallegrátosene* —

12. Conjugazione di un Verbo „Impersonale“ 12. Conjugarea unui Verb „Impersonal“

PIOVERE = A PLOA.

MODO INDICATIVO.

Presente: *piove* *) — ploué
 Imperfetto: *pioveva* — ploua
 Passato remoto: *piovette* — plouă
 Futuro: *pioverà* — va ploa.
 Passato prossimo: *ha (è) piovuto* — a plouat
 Trapassato prossimo: *aveva (era) piovuto* — plouase
 Trapassato remoto: *ebbe (fu) piovuto* —
 Futuro anteriore: *avrà (sarà) piovuto* — va fi plouat.

MODO CONDIZIONALE.

Presente: *pioverebbe* — ar ploua.
 Passato: *avrebbe (sarebbe) piovuto* — ar fi plouat.

MODO CONGIUNTIVO.

Presente: *che piovva* — ca să plouă
 Imperfeto: *che piovesse* — ca să fi plouat
 Passato: *che abbia (sia) piovuto* —
 Trapassato: *che avesse (fosse) piovuto* —

PROSPETTO DELLE TERMINAZIONI VERBALI
nella Coniugazione regolare italiana.

Moduli Temporali Persone		I-a Coniugare	II-a Coniugare	III-a Coniugare
Indic. Presente	S. 1	— o	— o	— o — isco
	2	— i	— i	— i — isci
	3	— a	— e	— e — isce
	P. 1	— iámo	— iamo	— iamo
	2	— áte	— ete	— ite
	3	— ano	— ono	— ono — iscono
Imperfetto	S. 1	— áva, o	— eva, o	— iva, o
	2	— ávi	— evi	— ivi
	3	— áva	— eva	— iva
	P. 1	— avámo	— evamo	— ivamo
	2	— aváte	— evate	— ivate
	3	— ávano	— évano	— ivano
Passato remoto	S. 1	— ai	— ei	— ii
	2	— asti	— esti	— isti
	3	— ò	— è, étte	— ì
	P. 1	— ámmo	— emmo	— immo
	2	— áste	— este	— iste
	3	— árono	— érono, ettero	— irono
Futuro	S. 1	— erò	— erò	— irò
	2	— erái	— erai	— irai
	3	— erà	— erà	— irà
	P. 1	— erémo	— eremo	— iremo
	2	— eréte	— eréte	— irete
	3	— eráanno	— eranno	— iranno

TABLOUL TERMINAȚIUNILOR VERBALE
in Conjugarea regulată italiană.

Moduri Tiimpuri Persoane		I-a Conjugare	II-a Conjugare	III-a Conjugare
Condizionale	S. 1	— <i>erei</i>	— <i>erei</i>	— <i>irei</i>
	2	— <i>eresti</i>	— <i>eresti</i>	— <i>iresti</i>
	3	— <i>erebbe</i>	— <i>erebbe</i>	— <i>irebbe</i>
	P. 1	— <i>eremmo</i>	— <i>eremmo</i>	— <i>iremmo</i>
	2	— <i>ereste</i>	— <i>ereste</i>	— <i>ireste</i>
	3	— <i>erebbero</i>	— <i>erebbero</i>	— <i>irebbero</i>
Imperativo	S. 2	— <i>a</i>	— <i>i</i>	— <i>i</i> <i>isci</i>
	3	— <i>i</i>	— <i>a</i>	— <i>a</i> — <i>isca</i>
	P. 1	— <i>iamo</i>	— <i>iamo</i>	— <i>iamo</i>
	2	— <i>ate</i>	— <i>ete</i>	— <i>ite</i>
	3	— <i>ino</i>	— <i>ano</i>	— <i>ano</i> — <i>iscano</i>
Cong. Presente	S. 1	— <i>i</i>	— <i>a</i>	— <i>a</i> — <i>isca</i>
	2	— <i>i</i>	— <i>a</i>	— <i>a</i> — <i>isca</i>
	3	— <i>i</i>	— <i>a</i>	— <i>a</i> — <i>isca</i>
	P. 1	— <i>iamo</i>	— <i>iamo</i>	— <i>iamo</i>
	2	— <i>iate</i>	— <i>iate</i>	— <i>iate</i>
	3	— <i>ino</i>	— <i>ano</i>	— <i>ano</i> — <i>iscano</i>
Imperfetto	S. 1	— <i>assi</i>	— <i>essi</i>	— <i>issi</i>
	2	— <i>assi</i>	— <i>essi</i>	— <i>issi</i>
	3	— <i>asse</i>	— <i>esse</i>	— <i>isse</i>
	P. 1	— <i>ássimo</i>	— <i>éssimo</i>	— <i>íssimo</i>
	2	— <i>aste</i>	— <i>este</i>	— <i>iste</i>
	3	— <i>assero</i>	— <i>essero</i>	— <i>issero</i>
Infin. Gerund. Partic.		— <i>are</i> — <i>ando</i> — <i>ato</i>	— <i>ere</i> — <i>endo</i> — <i>uto</i>	— <i>ire</i> — <i>endo</i> — <i>ito</i>

Coniugazione dei Verbi nelle frasi affermative, negative e interrogative.

(Conjugarea Verbelor în frazele afirmative, negative și interogative).

Verbele	Timpurile	Forma afirmativă	Forma negativă	Forma Interrogativă	Forma negativă-interrogativă
<i>Active</i>	<i>simple</i>	<i>io cred.</i> (eu cred).	<i>io non credo.</i> (eu nu cred)	<i>credeți eu?</i> (credeți eu?)	<i>non credo eu?</i> (nu credeți eu?)
"	<i>compuse</i>	<i>io ho creduto.</i> (eu am creșut).	<i>io non ho creduto.</i> (eu n'am creșut).	<i>ho io creduto?</i> (am creșut eu?)	<i>non ho io creduto?</i> (n'am creșut eu?)
<i>Passive</i>	<i>simple</i>	<i>io sono stimato.</i> (eu sunt stimat).	<i>io non sono stimato.</i> (eu nu sunt stimat).	<i>sono io stimato?</i> (sunt stimat eu?)	<i>non sono io stimato?</i> (nu sunt stimat eu?)
"	<i>compuse</i>	<i>io sono stato stimato.</i> (eu am fost stimat)	<i>io non sono stato stimato.</i> (eu n'am fost stimat).	<i>sono io stato stimato?</i> (am fost stimat eu?)	<i>non sono io stato stimato?</i> (n'am fost eu stimat?)
<i>Reflexive</i>	<i>simple</i>	<i>io mi rallegro.</i> (eu mă bucur).	<i>io non mi rallegro.</i> (eu nu mă bucur).	<i>mi rallegro io?</i> (mă bucur eu?)	<i>non mi rallegro io?</i> (nu mă bucur eu?)
"	<i>compuse</i>	<i>io mi sono rallegrato.</i> (eu m'am bucurat).	<i>io non mi sono rallegrato.</i> (eu nu m'am bucurat).	<i>mi sono io rallegrato?</i> (m'am bucurat eu?)	<i>non mi sono io rallegrato?</i> (nu m'am bucurat eu?)
<i>Imperson.</i>	<i>simple</i>	<i>tuona.</i> (tună)	<i>non tuona.</i> (nu tună).	<i>tuona?</i> (tună?)	<i>non tuona?</i> (nu tună?)
"	<i>compuse</i>	<i>ha tuonato.</i> (a tunat)	<i>non ha tuonato.</i> (n'a tunat).	<i>ha tuonato?</i> (a tunat?)	<i>non ha tuonato?</i> (n'a tunat?)